

HUNDEHVALPEN & ISBRYDEREN

Lars Røn (til højre på billedet) har en broget fortid med psykiatriske diagnoser og misbrug og så ligger han blandt de 5% mest kreative hoveder i Danmark*.

Med støtte fra sin mentor Hans Henrik (til venstre på billedet) fra Servisio har han valgt at bruge sin brogede fortid, som en ressource for fremtiden. Her fortæller de sammen om deres rejse og om Lars's nye foredragsviksomhed.

Jeg møder Lars og Hans Henrik en eftermiddag inden deres ugentlige mentormøde. Der er en særlig kemi mellem de to. Det mærker man

med det samme. Gennem et år har de arbejdet med at udrede Lars's ressourcer. Og dem er der mange af, det ser Hans Henrik tidligt i forløbet: "Lars og jeg har en kemi, som er lidt enestående, vores snakke udvikler sig bare. I starten af forløbet husker jeg Lars som meget mere fokuseret på sine udfordringer". Han vender sig mod Lars "Men du kom jo lynhurtigt til at afsløre alle dine ressourcer".

Om mødet med Hans Henrik fortæller Lars: "Det var velvilje fra første øjekast. I hvert fald for mit vedkommende". Han griner højt. "Hvis Hans Henrik har noget imod mig, har han skjult det godt!"

Jeg spørger til tiden, før Lars fik tildelt en mentor. Da han fortrænger sine svære perioder, husker han ikke meget, men han husker, at han havde det tungt.

"2014 var et fucking hårdt år. Jeg isolerer mig rimelig hårdt, når jeg har det dårligt."

Lars forklarer hvordan mentorforløbet er blevet et glædeligt holdepunkt:

"Jeg har det vanskeligt med fastlagte forløb. At stå op på et bestemt tidspunkt. Men den anden dag kom jeg til at tænke på, at det her er noget af det mest faste, jeg har haft i rigtig lang tid. Jeg har ikke kun affundet mig, men også glædet mig til at komme herhen. Jeg er altid gået fra Servisio i bedre humør, end da jeg kom!"

Både Lars og Hans Henrik mener, at Lars har fået et mere afbalanceret syn på sig selv gennem forløbet. Hans Henrik har hjulpet Lars med at blive bedre til at fokusere på sine ressourcer.

"Trangen til at gøre de ting, som jeg har talt med Hans Henrik om, har ligget der meget længe. Men det der med at få det ud og pudse det af, har betydet, at jeg er begyndt at tænke anderledes om mig selv. Jeg har fået ryddet lidt op i de mange tanker, jeg har. Jeg kan se, at jeg har nogle talenter, som er ret unikke. Jeg har bare aldrig evnet at få dem eksponeret for nogen, der kan bruge dem til noget".

*Research International Danmark, 2004

Lars har en enestående selvironi. Man mærker, at han ikke er flov over de ting, han kæmper med. Hans selvindsigt rækker længere end de flestes. Og så har han et unikt billedsprog, der gør hver eneste af hans fortællinger gribende.

”Jeg bruger Hans Henrik som isbryder. Det har været en lang rejse at indse, at jeg har brug for den hjælp. Jeg har brug for en isbryder. Det er Hans Henrik. Og han kører jo noget langsomt en gang imellem, eller også er isen bare meget tyk”. Han smiler flabet til Hans Henrik, der griner.

Til den sammenligning tilføjer Hans Henrik;

”Det er bemærkelsesværdigt at opdage, at et menneske kan have nok så mange ressourcer og evner, uden at de fylder særligt, fordi de ikke bliver taget i brug. Så bliver det problemerne, der fylder mest. Lars er ligesom en hundehvalp - man skal bare kaste en lille gul bold op i luften, så løber han efter den” Han smiler til Lars der bryder ud i latter.

Gennem mentorforløbet har de derfor været meget fokuserede på, at Lars's ressourcer skulle bruges, bl.a. gennem praktik. Men en dag kom Lars og sagde, at han ville holde foredrag.

Lars fortæller:

”Det var noget der kom henover sensommeren. Jeg tror det var fordi, jeg på det tidspunkt fik lavet en præsentation af mig selv - Gud jeg har været på overførselsindkomst siden 1983. Jeg har en personlighedsforstyrrelse og

generaliseret angst. Det ligger ret fast. Og så har jeg haft en del misbrug indover. Det er 'bagage' fra mit taberliv. Det gik op for mig, at den bagage jo også kan være en kvalitet. Den har værdi, fordi det er en erfaring, som er unik”.

Det var efter den erkendelse, at Lars besluttede at starte sin foredragsvirksomhed under titlen 'En stemme fra kloakken'. Herefter gik det hurtigt og det blev sat i stand, at Lars skulle tale for mentorerne i Servisio. ”Efter det foredrag fik jeg blod på tanden”.

Siden da har Lars holdt foredrag for Røde Kors, Jobcentret Lærkevej, Misbrugsportalen og Østerbro Bibliotek. Senest har Lars fået publiceret en kronik i Politiken med titlen 'Jeg er en fantastisk taber'.

”Jeg håber, at jeg er i stand til at formidle mine erfaringer i øjenhøjde. At jeg kan sætte de ord på, som folk har brug for. Når man har det psykisk dårligt, så er man meget privat omkring det. På trods af at depression er en folkesygdom. Det er til min fordel, at jeg ikke er specielt privat, omkring de ting jeg bakser med. For mig er det, der ikke bliver sagt, det der ligger og rådner i skufferne. Stort set alle historier er bygget op omkring, at mennesker ikke kan sige tingene, som de er.

- Det ville være så fedt, hvis jeg kunne inspirere og udvikle!”.